

Η Επιτροπή μπορεί να ερευνήσει τη φύση της επιδότησης που προκύπτει από την αύξηση του τέλους εκσυγχρονισμού αεροδρομίων;

Ποιό θα είναι το αποτέλεσμα για τον εκσυγχρονισμό των υπόλοιπων αεροδρομίων της Ελλάδας;

(¹) ΕΕ C 261 E της 18.9.2001, σελ. 93.

Απάντηση της κας de Palacio εξ ονόματος της Επιτροπής

(26 Φεβρουαρίου 2002)

Οι αποφάσεις όσον αφορά την κατασκευή, τις βελτιώσεις ή την περαιτέρω ανάπτυξη της υποδομής αερολιμένα, καθώς επίσης και όσον αφορά την κατανομή των δημοσίων πόρων μεταξύ των αερολιμένων ενός κράτους μέλους εμπίπτουν στην αρμοδιότητα των αρχών του εν λόγω κράτους μέλους. Εντούτοις, η Επιτροπή δύναται να εξετάσει το θέμα υπό το πρίσμα πιθανών στρεβλώσεων του ανταγωνισμού εφόσον η συγκεκριμένη περίπτωση το απαιτεί. Όπως ήδη δηλώνεται στην απάντηση σε προηγούμενη ερώτηση στην οποία αναφέρεται το Αξιότιμο Μέλος του Κοινοβουλίου, οι αποφάσεις όσον αφορά το επίπεδο και τη δομή των αερολιμενικών τελών εμπίπτουν στην αρμοδιότητα των αρμόδιων τοπικών και εθνικών αρχών.

Εντούτοις, οι γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου εφαρμόζονται στα μέτρα που λαμβάνονται στον εν λόγω τομέα και απαιτούν, ειδικότερα, τα τέλη να καθορίζονται με αμερόληπτο τρόπο.

Βάσει των πληροφοριών που διαθέτει, η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να αξιολογήσει τις επιπτώσεις των διακανονισμών όσον αφορά τον αερολιμένα «Ελευθέριος Βενιζέλος» σχετικά με πιθανές διαστρεβλωτικές τους επιπτώσεις σε σχέση με τους άλλους ελληνικούς αερολιμένες. Καμία καταγγελία δεν έχει εν προκειμένω υποβληθεί στην Επιτροπή. Εντούτοις, εάν σε κάποια δεδομένη στιγμή η Επιτροπή καταλήξει στο συμπέρασμα ότι θα ήταν αναγκαίο να μελετήσει το θέμα με τις ελληνικές αρχές, δεν θα διστάσει να το πράξει.

(2002/C 172 E/125)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-0005/02

υποβολή: **Chris Davies (ELDR)** προς την Επιτροπή

(17 Ιανουαρίου 2002)

Θέμα: Ερμηνεία του κανονισμού ΕΚ αριθ. 2037/2000 σχετικά με τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος

Αναφερόμενος στον κανονισμό ΕΚ αριθ. 2037/2000 (¹) «Ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος», ο Βρετανός Βουλευτής και Υπουργός Περιβάλλοντος, Michael Meacher, σε ομιλία του στη Βουλή των Κοινοτήτων στις 11 Δεκεμβρίου 2001, δήλωσε ότι η βρετανική κυβέρνηση υπέβαλε ερώτηση προς την Επιτροπή, πριν από τον Οκτώβριο 2000, σχετικά με την ερμηνεία της αφαίρεσης των χλωροφθορανθράκων από το μηχανισμό ψύξης και το υγρό των ψυγείων, «χωρίς να έχει λάβει καμία απάντηση για 18 μήνες, μέχρι τον Ιούνιο 2001». Με αποτέλεσμα, στο διάστημα αυτό να μην έχουν ληφθεί τα απαραίτητα μέτρα στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Προτίθεται η Επιτροπή να αναφέρει ποιές επαφές είχε με τη βρετανική κυβέρνηση σχετικά με το παρόν θέμα από τη στιγμή που υπεβλήθη το πρώτο σχέδιο μέχρι την τελική έγκρισή του;

(¹) ΕΕ L 244 της 29.9.2000, σελ. 1.

Απάντηση της κ. Wallström εξ ονόματος της Επιτροπής

(7 Μαρτίου 2002)

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2037/00 του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Ιουνίου 2000 για τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος άρχισε να ισχύει την 1η Οκτωβρίου 2000. Στην 1η παράγραφο του άρθρου 16 προβλέπεται να ανακτώνται με σκοπό την καταστροφή τους οι ελεγχόμενες ουσίες όπως οι χλωροφθορανθρακικές (CFCs) που περιέχονται σε οικιακά ψυγεία και καταψύκτες, από την 1η Ιανουαρίου 2002. Καθώς οι χλωροφθορανθρακικές είναι πολύ καταστρεπτικοί για τη στιβάδα του όζοντος, και δεδομένου ότι τα

αφρώδη πλαστικά περιέχουν περίπου 75 % των χλωροφθορανθράκων και το σύστημα ψύξης μόνο το 25 %, στην παράγραφο 3 του άρθρου 16 απαιτείται να ανακτώνται οι χλωροφθοράνθρακες από προϊόντα όπως τα αφρώδη πλαστικά, εάν είναι πρακτικά εφικτό, από την 1η Οκτωβρίου 2000.

Το Ηνωμένο Βασίλειο εξέτασε, αμέσως μετά την έναρξη ισχύος του κανονισμού, εάν είναι πρακτικά εφικτή η εξαγωγή των χλωροφθορανθράκων από το αφρώδες μονωτικό πλαστικό των ψυκτικών συστημάτων δεδομένου ότι η απάντηση σε αυτό το ερώτημα επηρέαζε την εφαρμογή του κανονισμού από το Ηνωμένο Βασίλειο σε δύο καθοριστικούς τομείς. Εάν η ανάκτηση των CFC από το αφρώδες πλαστικό κρίνονταν πρακτικά εφικτή, θα ζητούνταν από το Ηνωμένο Βασίλειο όχι μόνο να δημιουργήσει εγκαταστάσεις ανάκτησης και ανακύκλωσης από την 1η Ιανουαρίου 2002, αλλά επίσης να απαγορεύσει, από την 1η Οκτωβρίου 2000, την εξαγωγή μεταχειρισμένων ψυγείων που περιέχουν χλωροφθοράνθρακες στο αφρώδες πλαστικό τους, σημαντική εξαγωγική δραστηριότητα του Ηνωμένου Βασιλείου. Το άρθρο 11 απαγορεύει συγκεκριμένα τις εξαγωγές από την Κοινότητα προϊόντων που περιέχουν χλωροφθοράνθρακες δεδομένου ότι το πρωτόκολλο του Μόντρεαλ -διεθνής συνθήκη για την προστασία της στιβάδας του όζοντος- προτρέπει να αποφεύγονται οι εξαγωγές που οδηγούν σε αύξηση της εξάρτησης των αναπτυσσόμενων χωρών από παλαιές τεχνολογίες.

Το θέμα της ανάκτησης χλωροφθορανθράκων από τον εξοπλισμό ψύξης συζητήθηκε στη συνεδρίαση της διαχειριστικής επιτροπής της 4ης Οκτωβρίου 2000, συνεδρίαση που πραγματοποιήθηκε για πρώτη φορά στο πλαίσιο του άρθρου 18 του κανονισμού 4 μόλις ημέρες μετά την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2037/2000. Στη διαχειριστική επιτροπή προήδρευσε ο εκπρόσωπος της Επιτροπής. Στα πρακτικά της συνεδρίασης, τα οποία εγκρίθηκαν από όλα τα κράτη μέλη συμπεριλαμβανομένου του Ηνωμένου Βασιλείου, καταγράφηκε ότι συμφωνήθηκε στο πλαίσιο της επιτροπής να ταξινομηθούν τα αφρώδη πλαστικά που περιέχουν CFC ως «προϊόντα» και επομένως να εμπίπτουν στην παράγραφο 3 του άρθρου 16. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 16 προβλέπεται η ανάκτηση των χλωροφθορανθράκων από το αφρώδες πλαστικό, εάν αυτό είναι πρακτικά δυνατό. Πολλοί εκπρόσωποι κρατών μελών δήλωσαν ότι η ανάκτηση από τα αφρώδη πλαστικά εφαρμόζεται εδώ και πολλά χρόνια και ανέφεραν εμπορικές εγκαταστάσεις ανακύκλωσης που λειτουργούν και στις οποίες θα μπορούσε το Ηνωμένο Βασίλειο να αποστέλλει τα μεταχειρισμένα ψυγεία για ανακύκλωση, εφόσον χρειάζεται.

Η Επιτροπή πραγματοποίησε μία επιπλέον συνεδρίαση με το Ηνωμένο Βασίλειο και άλλα κράτη μέλη, κατάιτηση εκπροσώπου της κυβέρνησης του Ηνωμένου Βασιλείου, στις 24 Ιανουαρίου 2001, στις Βρυξέλλες για να συζητήσει την απαγόρευση εξαγωγής ψυγείων που περιέχουν CFC. Σε αυτή τη συνεδρίαση, το Ηνωμένο Βασίλειο συνέχισε να αμφισβητεί εάν είναι πρακτικά εφικτή η ανάκτηση χλωροφθορανθράκων από τα αφρώδη πλαστικά των μεταχειρισμένων ψυγείων, παρά τις συνεχείς διαβεβαιώσεις από άλλα κράτη μέλη ότι διαθέτουν εμπορικές εγκαταστάσεις ανακύκλωσης. Η Επιτροπή επομένως δέχτηκε να διερευνήσει το θέμα σε όλα τα κράτη μέλη και να καταγράψει τις βιομηχανικές δραστηριότητες ανακύκλωσης ψυγείων στην Κοινότητα. Τα αποτελέσματα της έρευνας τα οποία υποβλήθηκαν στους εκπροσώπους των κρατών μελών στην επόμενη συνεδρίαση της διαχειριστικής επιτροπής στις 13-14 Μαρτίου 2001 επιβεβαίωσαν ότι υφίστανται εμπορικές εγκαταστάσεις ανάκτησης χλωροφθορανθράκων από τα αφρώδη πλαστικά και τα συστήματα ψύξης σε πολλά κράτη μέλη, όπως η Ιταλία, η Γερμανία, η Δανία και η Σουηδία.

Η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου ενημερώθηκε επομένως, για πρώτη φορά στις 4 Οκτωβρίου 2000, ότι ήταν πρακτικά δυνατή η ανάκτηση CFC και από τα συστήματα ψύξης και από τα αφρώδη πλαστικά στα μεταχειρισμένα ψυγεία. Η Επιτροπή σημειώνει ότι η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου πρόσφατα θέσπισε διαδικασίες προώθησης της συμμόρφωσης με αυτή την πτυχή του κανονισμού.

(2002/C 172 E/126)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-0008/02

υποβολή: Monica Frassoni (Verts/ALE) προς την Επιτροπή

(17 Ιανουαρίου 2002)

Θέμα: Σαρδηνία: άδειες έρευνας για ορυκτά και αξιολόγηση επιπτώσεων στο περιβάλλον

Στις 15 Νοεμβρίου 2001 η αυτόνομη περιφέρεια Σαρδηνίας χορήγησε την πολλοστή άδεια (βλέπε προηγούμενη ερώτησή μου 19ης.3.2001) σχετικά με έρευνα για ορυκτά (βεντονίτης) για μία επέκταση κατά 670 εκτάρια στην τοποθεσία υψηλού αρχαιολογικού ενδιαφέροντος Is Bangius (Δήμος Gonnese, Cagliari) στην εταιρεία ARGILLITI Ε.Π.Ε.

Η εν λόγω άδεια έρευνας χορηγήθηκε χωρίς προηγουμένως να πραγματοποιηθεί αξιολόγηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων η οποία είναι δεσμευτική σύμφωνα με το σημείο 19, παράρτημα Ι της οδηγίας 97/11/ΕΚ (!) και προβλέπεται από την ιταλική νομοθεσία (άρθρο 1, εδάφιο 1, σημείο u, του Προεδρικού Διατάγματος της